

XIX Poniedziałek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Mt 17,22-27): A kiedy przebywali razem w Galilei, Jezus rzekł do nich: «Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzi. Oni zabiją Go, ale trzeciego dnia zmartwychwstanie». I bardzo się zasmucili.

Gdy przyszli do Kafarnaum, przystąpili do Piotra poborca dwudrachmy z zapytaniem: «Wasz Nauczyciel nie płać dwudrachmy?» Odpowiedział: «Owszem». Gdy wszedł do domu, Jezus uprzedził go, mówiąc: «Szymonie, jak ci się zdaje? Od kogo królów ziemscy pobierają daniny lub podatki? Od synów swoich czy od obcych?» Gdy powiedział: «Od obcych», Jezus mu rzekł: «A zatem synowie są wolni. Abyśmy jednak nie dali im powodu do zgorszenia, idź nad jezioro i zarzuć wędkę! Weź pierwszą rybę, którą wyciągniesz, i otwórz jej pyszczek: znajdziesz statera. Weź go i daj im za Mnie i za siebie!».

«A kiedy przebywali razem w Galilei»

P. Joaquim PETIT Llimona, L.C.
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, liturgia proponuje nam różne możliwości rozważania. Jedną z nich może być zatrzymanie się na tym, co jest obecne w całym tekście: bliska relacja Jezusa z uczniami.

Mówi św. Mateusz, że Jezus i jego uczniowie «przebywali razem w Galilei» (Mt 17,22). Mogłoby się to wydawać czymś normalnym, lecz fakt, że przebywali razem ukazuje, że ewangelista bardzo pokreśla bliskość Chrystusa. Potem Jezus otwiera przed nimi Serce, aby powierzył im drogę swojej Pasji, śmierci i Zmartwychstania, znaczy, tego co najgłębiej nosi i chciał wyjawiać tym, których kocha. Następnym fragment tekstu zawiera epizod o podatkach. Tutaj również ewangelista pozwala

nam ujrze? stosunek Jezusa do Piotra w równym traktowaniu siebie jako synów Izraela (Jezusa i Piotra) zwolnionych z podatku wobec obcych podlegaj?cych obowi?zkowi p?acenia. W ko?cu Chrystus pokazuje jak zdoby? pieni?dze nie tylko za siebie, ale za ich obu, by nie budzi? zgorzenia.

W tych scenach widzimy podstawow? wizj? ?ycia chrze?cija?skiego: jest to upodobanie Jezusa w byciu z nami. W Ksi?dze Przys?ów mówi Pan: «Znajduj?c rado?? przy synach ludzkich» (Prz 8,31). Jak?e zmienia to rzeczywisto?? naszego ?ycia duchowego, w którym czasem podkre?lamy tylko to, co sami czynimy, jakby to by?o najwa?niejsze! ?ycie wewn?trzne powinno skupia? si? na Chrystusie, na jego mi?o?ci do nas, na jego oddaniu si? a? po ?mier? za nas, na jego ci?g?ym szukaniu naszych serc. Bardzo dobrze wyrazi? to Jan Paweł II w jednym ze swoich spotka? z m?odymi: Papie? wykrzykn??: «Na Niego patrzcie!».

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

-

«Pasja Chrystusa jest naszym zmartwychwstaniem» (?wi?ty Ignacy Antioche?ski)

-

«Nadchodzi nowy kult w ?wi?tyni nie zbudowanej przez cz?owieka: w jego Ciele — ofiarowanym i zmartwychwsta?ym — które jednoczy wszystkie ludy i ??czy je w sakramencie Eucharystii» (Benedykt XVI)

-

«Jezus czci? ?wi?tyni?, przybywaj?c do niej jako pielgrzym na ?wi?ta ?ydowskie, oraz umi?owa? zazdrosn? mi?o?ci? to mieszkanie Boga w?ród ludzi. ?wi?tynia jest figur? Jego misterium. Je?li Jezus og?asza jej zburzenie, to ukazuje w ten sposób swoje w?asne wydanie na ?mier? i wej?cie historii zbawienia w now? epok?, w której Jego Cia?o b?dzie ostateczn? ?wi?tyni?..» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 593)